

1978-06-24

OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Henning Christiansen

FAKTA

Dokumenttype:

Udklip

Sprog:

Dansk

Omtalte personer:

Bjarne Jes Hansen

Pernille Hansen

Hakon Mielche

Ole Thilo

Arkivplacering:

HC arkiv Møn/HC Egne Tekster

DOKUMENTINDHOLD

Anmeldelse af Bjarne Jes Hansens LP "Bella Italia"

TRANSSKRIFTION

Bella Italia – Viva Italia

Bjarne Jes Hansen: "Bella Italia". TDLPS 7801. Forlaget Tiden.

POET - KOMPONIST og sanger Bjarne Jes Hansen har været på rejse i Italien, og på god gammel fortællervis beretter troubadouren, på sungne vers, et dansk pladepublikum om sine indtryk. Det er rejselitteratur på plade.

På markedsgøglermanér stiller Bjarne op på plademarkedspladsen, drøner et vældigt gongslag af, samler opmærksomheden omkring sig og så går det løs med en fortælling om Napoli, hvor musikken henfører os til Europas sydlige himmelstrøgs nutidige folkeliv.

Der er en hel del mere realisme i skildringen, end den vi kender fra tidligere så populære rejsebogsforfattere, som f.eks. Hakon Mielches eksotiske opgejling.

Forbandede ulykkelige Napoli. "I det fjerne syder vulkanen i sit krater." Det er dagens Italien med prostitution, smugleri og kølige paladser omgivet af elektrisk hegn. - Det hele Indfanget i pladens første nummer, som er i italiensk/dansk popstil. Der er dog ingen italiensk sentimental længsel i sangen, den er nordisk nøgtern i sin bedømmelse af de faktiske forhold.

Men Napoli har nu fået kommunistisk borgmester og sangen slutter derfor med et oprigtigt håb:

"Men Napoli syder og gærer

fra bunden vokser vinranker op

i de højere sfærer

og går det som sigøjnerspåkonen spår

så bliver høsten frodig i år."

Hvad er en plade om Italien uden en serenade? Det er da en selvfølge, og her får vi oven i købet en "Serenade til Maria". I Syditalien gifter man endnu unge piger bort til ældre velhavende mænd — ja, tænk engang, og i EF-regle slås man med italienere om, hvorvidt uægte børn skal have understøttelse, som ægte børn får det. Italien er et land, der døjer med at møde nye skikke. På pladen akkompagnerer guitaristen selvfølgelig, som den har gjort det i århundreder, den unge fortabte elsker, Bjarne Jes Hansen:

"Maria, hvor skal du hen —

åh, min Maria bli'r forført."

For nylig var jeg (HC) i Vestberlin, og dér så jeg en tyrkisk gæstearbejders

udstilling i Kreuzberg-kvarteret. Mindst ti af billederne skildrede ham selv, siddende i en togkupé med skiftende slægtninge vinkende farvel til ham fra perronen. Derfor blev jeg stærkt grebet af BJHs næste pladesang "Toget". Den handler om de syditalienske arbejdsløses deportation til nord - "Dodi fra Catania ta'r afsked med familien" - forbandet være de, der tvinger mennesker i ulykke.

Toget dunker af sted i ubønhørlig rytme — det går som på skinner til Saarbrücken på rejse efter lykken. "Lykken er at være tyske herrers kastebold". Melodien er en rigtig Chaplin-melodi. Et lille suk. Bjarne Hansen burde lære at bruge sin stemme mere varieret til plademediet! Men så kommer Pernille Hansen og synger: "Fremmed" - med en smuk drømmerealistisk melodi af Anders Dohn. Ren - ægte - kraftfuld - følsom. Sådan er de to næste sange med hende til meget fine tekster af BJH. Det er klogt at lade Pernille Hansen synge dem. Hun synger Cecilia helt alene uden akkompagnement.

Det er nok den sang, der gør det største indtryk på én, første gang man hører hele Bella Italia. Det er godt, at der er noget, der er bedst. Cecilia er en folkevise, med en tekst som kendes i forskellige versioner i Italien. Den handler om en pige, der sover med generalen for at få sin elskede partisan fri — næste

morgen er han fri — Cecilia hører tre korte skud.

Bedraget kender Italien alt for godt.

Næste fortælling: "Korset" - Religionen er for en nordbo i Italien genstand for stadig undren. BJH undrer sig også over katolicismen, der får folk til at slæbe sten og cement op på et utilgængeligt bjerg, hvor de bygger et kors, som kan stråle over hele egnen. Blokfløjteklang er skønt anvendt til at antyde kirkens indflydelse, den er så naiv så helt uskyldig, blokfløjten altså. Fire mand faldt ned fra en klippe og styrtede i dybet med korset i favn.

NÆSTE PLADESIDE starter med fed Italienrock — turistens raseri over alle strejkerne. BJH vil have os til at forstå baggrunden. Den går derudaf med corni-music, Italiensk spaghetti-glamour-kaffebar-musik med et umiskendeligt Bjarne Jes Hansensk vitalius, krydret med Ole Thilos naturtro arrangement. Det er et mægtigt dansenummer — brug albuerne.

"Sorgens år" minder melodisk stærkt om "Balladen om Toktogul" fra BJHs sidste plade "En køn familie" og den varer da også over fem minutter. Den har dameomkvæd - mio amore - min kærlighed - om italiensk familietvang - et dødsfald - et helt års sorg - ingen kærlighed - ingen fest for unge mennesker - sorgens år - uden glæder. Pigen kalder i

det fjerne. Det er en hyldest til det italienskvedmodigt sentimentale, sådan er sangen, sådan er melodien. Men trods alt er det også her en tradition under ændring, der afspejles. Vi "nordboer" kan ikke lide at "de døde tager de levendes liv".

"VivaRiva" — fodbolden er i luften. Professionel fodbold i Italien.

Pengefodbold - fodboldstjernehold. Det er kapitalens lykkefodbold.

"Milliarder ryger i lirekassen" og fodboldstjernebetales, så det leder tanken hen på 1700-tallets højt berømte og betalte kastratsangere.

Svindel i pengefodbold, det er også Italien og snart Danmark - vi har noget at lære, og så er der fodboldkamp i musikken.

"Seveso" har plaget os alle. Et uhyggeligt forureningssymbol. BJH fortæller om Magdalena (hende, der hjalp Jesus), som uskyldig, men gravid spiser en forgiftet melon. Et stykke Italien, der fløj ud over verden med fede overskrifter. En smuk sorgfuld begyndelse og en melodi, der vækker medlidenhed med menneskeofret.

Det er rigtigt set af BJH, at vi har brug for en beretning om Italien. Et samfund under ændring, med store problemer, som kun socialismen kan løse. Det er ikke så mange af melodierne, der er direkte iørefaldende, sådan som det ellers er på en BJH-plade. Det skulle lige være "mio amore". Til gengæld er der masser af god musik, og det er en musik fuld af billeder. Det er en rejseskildring i musik.

En ting mere. Flere af numrene er, hvad man kunne kalde avis-numre, aktuelt nyhedsstof behandlet originalt, og det gør pladen til et historisk tidsbillede om Italien 1977-78. Troubadouren Bjarne Jes Hansen har leveret noget virkeligt nyt — en ny pladegenre.

Henning Christiansen

[håndskrevet:] 24. 25/6-1978 L+F

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Bella Italia - Viva Italia

Bjarne Jes Hansen: »Bella Italia«. TDLPs 7801. Forlaget Tiden.

POET — KOMPONIST og sanger Bjarne Jes Hansen har været på rejse i Italien, og på god gammel fortællervis beretter troubadouren, på sungne vers, et dansk pladepublikum om sine indtryk. Det er rejselitteratur på plade.

På markedsgøglermanér stiller Bjarne op på plademærkedespladsen, drøner et vældigt gongslag af, samler opmærksomheden omkring sig og så går det løs med en fortælling om Napoli, hvor musikken henhører os til Europas sydlige himmelstrøgs nutidige folkeli.

Der er en hel del mere realisme i skildringen, end den vi kender fra tidligere så populære rejsebogsforfattere, som f.eks. Hakon Mielches eksotiske opvejling.

Forbandede ulykkelige Napoli. »I det fjerne syder vulkanen i sit krater.« Det er dagens Italien med prostitution, smugleri og kølige paladser omgivet af elektrisk hegn. — Det hele indfanget i pladens første nummer, som er i italiensk/dansk popstil. Der er dog ingen italiensk sentimental længsel i sangen, den er nordisk nøgtern i sin bedømmelse af de faktiske forhold. Men Napoli har nu fået kommunistisk borgmester og sangen slutter derfor med et oprigtigt håb:

»Men Napoli syder og gærer fra bunden vokser vinranker op i de højere sfærer og går det som sigøjner-spåkonen spår så bliver høsten frodig i dr.«

Hvad er en plade om Italien uden en serenade? Det er da en selvfølge, og her får vi oven i købet en »Serenade til Maria«. I Syditalien gifter man endnu unge piger bort til ældre velhavende mænd — ja, tænk engang, og i EF-regle slås man med itallerne om, hvorvidt uægte børn skal have understøttelse, som ægte børn får det. Italien er et land, der døjer med at møde nye skikke. På pladen akkompagnerer guitaristen selvfølgelig, som den har gjort det i århundreder, den unge fortabte elsker, Bjarne Jes Hansen:

»Maria, hvor skal du hen — dh, min Maria bli'r forført.«

For nylig var jeg (HC) i Vesterberlin, og dér så jeg en tyrkisk gæstearbejders udstilling i Kreuzberg-kvarteret. Mindst ti af billederne skildrede ham selv, siddende i en togkupé med skiftende slægtninge vinkende

farvel til ham fra perronen. Derfor blev jeg stærkt grebet af BJHs næste pladesang »Toget«. Den handler om de syditalienske arbejdsløse deportation til nord — »Dodi fra Catania ta'r afsked med familien« — forbandet være de, der tvinger mennesker i ulykke.

Toget dunker af sted i ubønhørlig rytme — det går som på skinner til Saarbrücken på rejse efter lykken. »Lykken er at være tyske herrers kastebold.« Melodien er en rigtig Chaplinmelodi.

Et lille suk. Bjarne Hansen burde lære at bruge sin stemme mere varieret til plademediet!

Men så kommer Pernille Hansen og synger: »Fremmed« — med en smuk drømmerealistisk melodi af Anders Dohn. Ren — ægte — kraftfuld — følsom. Sådan er de to næste sange med hende til meget fine tekster af BJH. Det er klogt at lade Pernille Hansen synge dem. Hun synger Cecilia helt alene uden akkompagnement. Det er nok den sang, der gør det største indtryk på én, første gang man hører hele *Bella Italia*. Det er godt, at der er noget, der er bedst. Cecilia er en folkevise, med en tekst som kendes i forskellige versioner i Italien. Den handler om en pige, der sover med generalen for at få sin elskede partisan fri — næste morgen er han fri — Cecilia hører tre korte skud.

Bedraget kender Italien alt for godt.

Næste fortælling: »Korset« — Religion er for en nordbo i Italien genstand for stadig undren. BJH undrer sig også over katolicismen, der får folk til at slæbe sten og cement op på et utilgængeligt bjerg, hvor de bygger et kors, som kan stråle over hele egnen. Blokfløjteklang er skønt anvendt til at antyde kirkens indflydelse, den er så naiv så helt uskyldig, blokfløjten altså. Fire mand faldt ned fra en klippe og styrtede i dybet med korset i favn.

NÆSTE PLADESIDE starter med fed italienrock — turistens raseri over alle strejkerne. BJH vil have os til at forstå baggrunden. Den går derudaf med corni-music, italiensk spaghetti-glamour-kaffebar-musik med et umiskendeligt Bjarne Jes Hansensk vitalus, krydret med Ole Thilos naturtro arrangement. Det er et mægtigt dansenummer — brug albuerne.

»Sorgens år« minder melodisk stærkt om »Balladen om Toktogul« fra BJHs sidste plade »En

køn familie« og den varer da også over fem minutter. Den har dameomkvæd — mio amore — min kærlighed — om italiensk familietvang — et dødsfald — et helt års sorg — ingen kærlighed — ingen fest for unge mennesker — sorgens år — uden glæder. Pigen kalder i det fjerne. Det er en hyldest til det italienskvenodigt sentimentale, sådan er sangen, sådan er melodien. Men trods alt er det også her en tradition under ændring, der afspejles. Vi »nordboer« kan ikke lide at »de døde tager de levendes liv«.

»Viva Riva« — fodbolden er i luften. Professionel fodbold i Italien. Pengefodbold — fodboldstjernehold. Det er kapitalens lykkefodbold. »Milliarder ryger i lirekassen« og fodboldstjernehold betales, så det leder tanken hen på 1700-tallets højt berømte og betalte kastratsangere. Svindel i pengefodbold, det er også Italien og snart Danmark — vi har noget at lære, og så er der fodboldkamp i musikken.

»Seveso« har plaget os alle. Et uhyggeligt forureningsymbol. BJH fortæller om Magdalena (hende, der hjalp Jesus), som uskyldig, men gravid spiser en forgiftet melon. Et stykke Italien, der fløj ud over verden med fede overskrifter. En smuk sorgfuld begyndelse og en melodi, der vækker medlidenhed med menneskeofret.

Det er rigtigt set af BJH, at vi har brug for en beretning om Italien. Et samfund under ændring, med store problemer, som kun socialismen kan løse. Det er ikke så mange af melodierne, der er direkte iørefaldende, sådan som det ellers er på en BJH-plade. Det skulle lige være »mio amore«. Til gengæld er der masser af god musik, og det er en musik fuld af billeder. Det er en rejseskildring i musik.

En ting mere. Flere af numrene er, hvad man kunne kalde avis-numre, aktuelt nyhedsstof behandlet originalt, og det gør pladen til et historisk tidsbillede om Italien 1977-78. Troubadouren Bjarne Jes Hansen har leveret noget virkeligt nyt — en ny pladegenre.

Henning Christiansen

Nye bøger

Margit Bruun: Strømpen der rødmede. Husets Forlag. Kr. 15,00. I abonnement kr. 8,00.

Andrea Starp: To års liv. Ill. Jo Dam Kærgaard. Husets Forlag. Kr. 15,00. I abonnement kr. 8,00.

24.25/6 - 1978 L + F